

URUNK MEGKERESZTELKEDÉSE A év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 42,1-4.6-7 – ApCsel 10,34-38 – Mt 3,13-17

Jézus megkeresztelkedése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**Szentmise bevezetése**

***Urunk megkeresztelkedésének ünnepe van!
A mi keresztségünk, újjászületésünk ünneplése is!
A keresztények által új világ kezdődött!***

Isten hozta a Testvéreket! Ma a karácsonyi ünnepkör utolsó napja van. Talán kevésszer gondolunk arra, amikor idejövünk vasárnapról-vasárnapra, ***hogy kiléphetünk a tömeges magányból és helyet találhatunk magunknak, azoknak a közösségében, akik Atyának szólítják az Istent! Sajátos lehetőség!*** Kevésszer gondolunk erre. Ez azt jelenti, hogy az embertársi kapcsolatból, szeretetközösségbe léphetünk! Szeretném ma különösen is élesre állítani ezt a kérdést.

Mi a különbség az embertársi kapcsolat és a testvéri szeretetközösség között?
Szeretettel köszöntöm a kedves Testvéreket ezen a mai ünnepen.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Isten eljött a világba és voltak, akik fölismerték. Jézus születése után eltelik kb. harminc esztendő, mire megjelenik ez az ünnep az emberi történelemben. Isten mutatja be a Megmentőt, fölismerték a kicsi Gyermekekben a pásztorok, fölismerték a jászolban fekvő Gyermekekben a mágusok. Eltelik 30 esztendő és Jézus úgy tölti ki ezt a 30 esztendőt, hogy senki sem tudja valójában, hogy ki is Ő. A mai ünnep azért fontos, mert világos az emberiség számára Jézus emberré válásának a titka, ugyanakkor a mi újjászületésünk lehetőségét jeleníti meg. Azzal kezdtük a mai szentmisét, hogy azt mondtam:

***A tömeges magányból megtalálhatjuk helyünket
egy közösségben, amely közösség Atyának szólítja az Istent!***

Nem is gondolunk erre, amikor kinyitjuk az ajtót és belépünk ide a templomba, remélem rajtunk kívül sokan mások is nyitogatják az ajtót. Micsoda lehetőség, hogy az ember olyan közösségbe kerülhet, ahol a másik ember a testvére, tömeges magányból a testvériségbe juthat. Az ember hatalmas tömegben is magányos lehet, ezt a fogalmat a világ találta ki. Az ember feleség, férj mellett, vagy családban is magányos lehet. Ez nem az ember életformája. Isten nem magányosnak gondolta el az ember életét, emberré válásunk titkáról van szó. A karácsonyi ünnepkörben többször hallottuk: Jézus a mi üdvösségünkért lett emberré!

Az üdvösség fogalma: Isten és ember közös története!
Tragikus, amikor az ember lemond az Istenről, amikor úgy gondolja:
könnyebb élni az Istennel való kapcsolat nélkül.
Lehet, hogy könnyebb élni, de nehezebb meghalni!
Isten úgy gondolta el, hogy mi egymásnak testvérei kell, hogy legyünk!

A mai ünnep azért fontos, mert az Isten mutatja be nekünk Jézust! Amazok fölismerték, nagyon sokan nem. Attól a pillanattól, hogy Jézus megkeresztelkedik a Jordánban, mindenki tudhatja, aki akarja, hogy Jézus az a valaki, aki bemutatja nekünk az emberi élet modelljét, Jézus az a valaki, akit az Atya Fiának mond. Jézus az Isten Lelkét jeleníti ki ebben a világban.
Az Atya és a Fiú kapcsolat arról szól, hogy az embernek el kell ismerni maga fölött Valakit!

Az ember számára igazodási pont, vagy a mérce az Isten! Isten, aki nagy, hatalmas, aki jó, mérce, hozzá lehet igazodni. Amikor mi egymáshoz rendeljük az életünket, akkor ott van a nagy kísértés, hogy az ember nem igazodik, hanem a másik fölé akar kerekedni. Amikor mi összehasonlítgatjuk egymást, akkor ez a nagy kísértés settenkedik körülöttünk, vagy bennünk, ***hogy a másik fölöttinek gondoljuk magunkat. Az ember mindig az Isten fia marad!***

Ahogy a mi emberi világunkban is, lehet valaki 60 éves, de az édesanyjának, édesapjának - ilyen ajándék, ha még esetleg élnek - kisfiam, kislányom, mert ez egészen sajátos kapcsolat. ***Sajátos kapcsolat az Atya, a Teremtő, a megmentő Atyaisten és az ember kapcsolata, üdvösséget hozó! Az ember életének értelmet adó, ha az ember az Istenhez igazodik!***

Krisztus megkeresztelkedésének ünnepe azért fontos, - bár neki erre nem volt szüksége, hallottuk az evangéliumból - hogy teljesedjen a törvény, mert rajtunk akkor teljesedik a törvény, ha Krisztussal együtt kiemelkedünk a mélységből, a vizek árjából és új életet élünk.

***Hallván a hangot: Te vagy az Én szeretett Fiam!
 Ez nekünk szól, akik betagolódtunk Jézus életébe! Ez a kereszténység!***

Akik betagolódtunk a keresztény közösségbe, az Egyházba! Micsoda eltévelyedés volt a XX. század elején, amikor kitalálták azt: Jézus igen, Isten igen, Egyház nem. Megjelent a világunkban a kereszténység hamis látszata, a pogányosodás ellenére ez a gondolat átjárja a mindennapok világát: hiszek Istenben, nekem Jézus a fontos. Közösség? Ismerős az üzenet, olyan istenem van, amilyet magamnak kitalálok. Közösség nem!

***A közösségben a helyünket kell megtalálni!
 A közösségben a feladatainkat kell elfogadni!
 A közösségben a felelősségünket kell megélni!***

Már Keresztelő János foglalkozik a kérdéssel, mutassa meg valaki a hitét cselekedetei nélkül. Micsoda hit az, amelynek a megvallója a helyét az emberek közösségében nem találja meg? Hazugság, hamis, egyéni kitaláció. Isten bemutatja nekünk a Fiút, akinek mindennél fontosabb az Atya akarata, aki úgy járja földi útját, hogy minden embert hívogat, mert ez az út az élet útja! Kinyílt az ég! Az ember nagy kísértése, hogy mindig bedeszkázza az eget. Nem akarja hallani az Isten hangját. Ne zavarja az Isten. Élhesse az életét, ahogyan akarja. Legfeljebb marad annyi az egészből: ***Jaj Istenem!***

***A mai ünnep Jézus felé fordít bennünket,
 aki értünk lett Emberré, aki a mi Megváltónk,
 aki nem csupán vízzel keresztel, mint Keresztelő János,
 hanem Vérrrel és Szentlélekkel!***

Jézus megkeresztelkedése a keresztfán teljesült be, mert az istengyermekség azt jelenti, hogy egymásért, ha kell, a keresztre is fölmegyünk, emberi kapcsolataink a keresztt áldozatához méretnek. E nélkül szerelmet vallani, szeretetet emlegetni ábránd, az élet megrontása.

Gondoljunk arra, hogy Jézus – ahogy hallottuk Izajás jövendölésében – az a valaki, aki a megroppant nádat nem törí el, aki a pislákoló mécset nem oltja ki. Hányszor roppanunk meg? Hányszor pislákol bennünk az élet és már mindenből elégünk van? Ilyenkor is fordulhatunk Jézushoz, mert értünk lett emberré!

Ma azt olvastuk Szent Pál levelében, hogy Jézus mindenütt jót tett. Milyen személy lehetett Jézus, aki mindenütt jót tett? Aki jót tesz, az jó lesz. Aki mindenütt jót tett! Mekkora jószág jelenhetett meg Benne a világon? Ezt a jószágot várjuk egymástól, mindent egymásért! Ez éltet bennünket. Jézus olyan erényeket jelenített meg, amely erények nélkül nem lehet élni! Meg lehet próbálni. Próbálgatjuk, látjuk, hogy hova jutottunk Isten nélkül.

Az engedékenység, az alázat és az oly sokat emlegetett szolidaritás, amit a szeretet ellen hangoztattak még a keresztények is. Bár ne tennék. Jézus előtt Keresztelő János vonakodik, nekem kellene Tőled kérni, hogy keresztelj meg engem. Jézus: hagyjuk! János érti, hogy miről is van szó. János jobban érti, mint akik az engedékenységet gyöngeségnek tartjuk, vagy amikor megalkuvásnak, mert mi ragaszkodunk ahhoz, amit kitaláltunk. Holott az engedékenység a meglévő békének záloga, vagy a visszaszerezhető béke eszköze. Van-e nagyobb ajándék a békességnél?

Az alázat, szinte nem merjük kimondani, mert negatív érzések támadnak bennünk az alázattal kapcsolatosan. Itt a jézusi példa előttünk. Az alázat megszabadítja az embert az illúzióitól, az önillúziótól. Jézus nem önmagával foglalkozik, hanem a küldetésével. Mennyi öntömjénezéstől kellene megszabadulni ahhoz, hogy ne magunkat keressük, hanem a tennivalóinkat tegyük. A szolidaritás.

***Jézus beáll a sorba a bűnösök közé,
hogy János megtegye, ami a dolga!***

Milyen jó erre gondolni a mi világunkban. A világ, ma úgy gondolja, hogy felnőtté vált, előnyök, kiváltságok és sok mindent lehetne ezzel kapcsolatosan is mondani. Jézus beáll a sorba! A kérdés az, hogy akarunk-e új életet, új világot? Vagy újra bedeszakázunk az eget, Isten hallgasson el, majd mi egyedül is tudunk masírozni lefelé! Vagy odafigyelünk arra, akit Isten bemutatott, hogy Őt mintázzuk, hogy az Ő útjain járjunk és megújuljunk, új világot teremtsünk. Ma annyi hamis próféta van, szinte csak az ő hangjuk hallatszik. Nagyon jó lenne az egyetlen üzenetre figyelni, ami az élet üzenete! Elég! Nem kell több!

***Aki életet akar, az megtalálhatja a helyét
azok közösségében, akik Jézushoz tartoznak,
mert akik befogadják Jézust, azok Isten gyermekei lesznek,
ahogy bátorít és biztat bennünket a Szentírás!***

***Isten így gondolta el az emberiség életét testvéri közösségként!
Nem csupán annak jegyében, hogy minden embernek emberarca van,
minden ember az Isten teremtménye, embertársunk.***

***Örüljünk Krisztusnak!
Örüljünk egymásnak,
ha egymásban Reá találunk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! A keresztség az újjászületés szentsége! Gondolom, mindenki meg van keresztelve, aki éppen most itt van. A kezdetekkor azokat keresztelték meg, akik hittek! Évszázadokon át így van, azokat kereszteljük meg, akikről azt várjuk, hogy majd higgyenek. Mekkora felelősség ez a szülőknek, mert kötelességük megismertetni a keresztség értékrendjét. Aztán az ember, aki fölserdül, majd neki dönteni kell, igennel, vagy nemmel. Szomorúak vagyunk, ha nemmel folytatja az útját. Boldogok vagyunk, ha igennel megy tovább az úton. De előlegezünk! Nagyon nagy kockázat ez! Értjük! Most imádkozunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Mielőtt az áldással elindulnánk, két élményemet elmondanám az ünneppel kapcsolatosan. Körülbelül 15 évvel ezelőtt történt. Azon a helyen, ahol Keresztelő János keresztelt, akkor még a zsidók nem engedték, hogy a jordániai oldalon lévők részt vegyenek az ünnepi szentmisén. Gyönyörű szentmise volt, hatalmas tömeggel.

A kis Jordán folyó egyik oldalán voltunk mi, akik Európából érkeztünk, a másik oldalon az ott lakók felelgetősen énekeltek, gyönyörű volt. Vigyáztak ránk a zsidó katonák fegyverekkel a kezükben. Egy fehér galamb elkezdett körözni a fejünk fölött azon a helyen, ***ahol a keresztelés helye volt.*** Tőlem kb. egy méterre leszállt a földre és egy katona lába előtt megnyugodott. A katona fogta a puskáját a galambra. A galamb legalább félórán át nyugodtan ült, nézegetett föl a katonára, a puskáját is nézegette, ugyan mire való.

A galambbal kapcsolatosan gondolták el a Szentlelket, mint galamb volt a vizek fölött, galamb volt a teremtéskor, Noé vízözöne után a galamb jött vissza az olajággal a csőrében, hogy elmúlt a vízözön. A Lelket szimbolizálja. Ez nagy élmény volt akkor számomra. Hála Istennek, ma már a Jordán-részt is elismerik Szentföldnek, nemcsak a zsidó oldalt. Azóta másképpen történik az ünneplés is.

Másik élményem. ***A genezáreti tó közelében kialakítottak egy hatalmas keresztelési helyet.*** Jézus soha se keresztelkedett ott meg, de hirdetik, hogy itt keresztelkedett Jézus. Egy alkalommal, amikor odamentem, nagyban üzemeltetett keresztelés volt. Az emberek sorba álltak, aztán beálltak a folyóba és vízzel leöntözte őket valaki. Én ámultam, jöttek kifelé és azt hallom, hogy magyarul is beszéltek. Kiderült, hogy székelyföldi magyarok voltak többek között és testvér embertársunk keresztelte őket. Kérdeztem az egyiket, hogy maga nincs megkeresztelve? Jámbor székely magyar, dehogynem. Akkor most miért keresztelkedik? Jobb, ha kétszer, mint egyszer se. Székely bölcsesség! Üzemeltetett keresztelések, ne ez maradjon meg bennünk, hanem az ígehirdetés.

Holnap, január 13-án nagyon kedves ünnepségünk lesz, aki úgy gondolja, vegyen részt ezen a szentmisén, ***Riger Tibor művész Urat köszöntjük, aki Istenes Szent János szobrát készíti,*** amely a új kórházhoz tartozó területen lesz, olyan helyen, hogy az utcán 100 méterről is lehet majd látni. Nekem gimnáziumi osztálytársam, tegnapelőtt töltötte a nyolcvanadik születésnapját. Isten éltesse! Legyen ereje, hogy egy Szeplőtelen Fogantatás szobrot is elkészíthessen. Hasznosítani szeretnénk művészetét, tudását! Aki úgy gondolja, hogy tud ünnepelni és köszöntené a nagyon kedve művész Urat, azt ***meghívom erre a szentmisére, amely holnap, január 13-án este 1/2 6 órakor lesz.***